

нея. Сегашниятъ свѣтъ е осоленъ повече, отколкото трѣбва. Едно българско семейство, което се състояло отъ свекръ и свекрвра, отъ синъ, снаха и зълва, варили единъ денъ бобъ. Свекрвата вдигнала капака на тенджерата, и като видѣла, че бобътъ е готовъ, турила малко соль и го вкусила — намѣрила, че е добъръ. Подиръ малко дошла снахата: Погледнала боба, видѣла, че е време да се тури соль. Взела лъжицата, турила соль и го вкусила. Добъръ е! — казала снахата. Дошла зълвата. И тя си спомнила, че този денъ се вари бобъ: Чакай да тури малко соль, да се каже, че и азъ нѣщо съмъ направила. Турила солта и си отишла. Сѣдатъ на обѣдъ да се хранятъ. Хапналъ свекрътъ, хапналъ синътъ — невъзможно е да ядатъ боба. — Кой тури соль въ боба? Свекрвата се обадила: Азъ турихъ. Снахата казала: И азъ турихъ. Зълвата: Че и азъ турихъ. — Затова бобътъ е толкова соленъ! Има ли нѣщо лошо въ това? Лошото не е въ боба, но въ пресоляването: турено му е соль повече, отколкото трѣбва. И въ живота на съвременните хора е турено соль повече, отколкото трѣбва, и то не онази соль, която дава животъ, но соль, която прибавята къмъ храните, за да не се развалятъ. Не турайте соль повече, отколкото трѣбва. Пресоленитѣ нѣща сѫ развалени. Месото, веднъжъ заклано, и то е вечно развалено. Като го посоляватъ, хората успѣватъ донѣкѫде само да спратъ процеса на разлагането въ него, но щомъ месото не е живо, този процесъ е започналъ вече. Колкото и да се соли, процесътъ не може да се преустанови.

„Изново.“ Подъ думата „изново“, Христостъ разбира вѣченъ процесъ — процесъ на вѣчно обновяване. Като става сутринъ, докато изгрѣе слънцето, човѣкъ трѣбва да се измѣни, да бѫде новъ човѣкъ. Това е законъ на вѣчно подмладяване, на вѣчно обновяване. Изхврляйте старите идеи отъ ума си! Новото учение не позволява да носите една и сѫща дреха два дена наредъ. Казвате: Вѣзможно ли е това? — Вѣзможно е. Въ 365 дена ще промѣните 365 костюма. Новото учение не позволява костюмитѣ ви да иматъ еднообразни цвѣтове. Всѣки костюмъ ще има различенъ цвѣтъ. — Практично ли е това? — При сегашниятѣ условия не е практично, но при новите условия, когато ще има много шивачи, това ще бѫде въ реда на нѣщата. И днесъ има много шивачи. Въ бѫдеще тази професия ще представя нѣщо завидно. Ако днесъ това външно разнообразие въ